

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/13/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321010126
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:4321010126.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 06.11.2023, č. k. 29Pp/102/2021-93, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.03.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený A. B. vykoná zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov a 5 (päť) dní z pôvodne uloženého trestu odňatia slobody rozsudkom Okresného súdu Levice, sp. zn. 0T/85/2017 zo dňa 11.12.2017, v spojení s uznesením Okresného súdu Levice, sp. zn. 0T/85/2017 zo dňa 02.03.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4Tos/31/2020 zo dňa 30.04.2020 vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov a rozsudkom Okresného súdu Levice, sp. zn. 3T/141/2020 zo dňa 22.03.2021 vo výmere 10 (desať) mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 93-95 spisu.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody riadny život. K tomu uviedol, že počas skúšobnej doby boli voči nemu vedené dve exekúcie a súčasne spáchal štyri priestupky, z toho dva súvisia s trestným činom, za ktorý bol právoplatne odsúdený a vo výkone trestu odňatia slobody. Predchádzajúce podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tým nemalo na odsúdeného dostatočný prevýchovný vplyv, čo je ešte navyše zvýraznené tým, že prvého priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustil necelý rok po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti uzneseniu okresného súdu zahlásil, ihneď do zápisnice na verejnom zasadnutí, sťažnosť odsúdený A. B. (č.l. 90 spisu), ktorú do rozhodnutia sťažnostného súdu odôvodnil písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu (č. I. 99 spisu).

Okresná prokurátorka sa ihneď po vyhlásení uznesenia vzdala práva na podanie sťažnosti (č.l. 90 spisu). V písomnom odôvodnení sťažnosti odsúdený prostredníctvom obhajcu uviedol, že v celom rozsahu sa pridrižiava svojho vyjadrenia a ľútosti, ktoré predniesol na verejnom zasadnutí, pričom dodal, že si uvedomuje svojich konaní, avšak snaží sa viesť riadny život, je zamestnaný, má priateľku a nechcel by sa dostať do väzenia, nakoľko by mu to len jeho proces zmeny a usporiadania života a jeho nápravy narušilo. Preto žiadal o rozhodnutie, že sa napravil a chce to aj dokázať svojim ďalším správaním sa v živote a zaradením sa do spoločnosti.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd, po splnení prieskumnej povinnosti, v prvom rade z pripojeného spisu okresného súdu zistil, že:

- rozsudkom Okresného súdu Levice, sp. zn. OT/85/2017 zo dňa 11.12.2017, v spojení s uznesením Okresného súdu Levice, sp. zn. OT/85/2017 zo dňa 02.03.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4Tos/31/2020 zo dňa 30.04.2020 bol odsúdenému A. B. pre prečin porušovania domovej slobody spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia;
- rozsudkom Okresného súdu Levice, sp. zn. 3T/141/2020 zo dňa 22.03.2021, bol odsúdenému pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložený súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia;
- uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 17.05.2021, č. k. 29PP/102/2021-33, právoplatným dňa 17.05.2021, bol odsúdený A. B. podmienene prepustený z výkonu vyššie uvedených rozhodnutí a určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov;
- skúšobná doba odsúdenému plynula od 17.05.2021 do 17.05.2023;
- z odpisu Registra trestov vyplýva, že odsúdený sa v skúšobnej dobe nedopustil ďalšieho úmyselného trestného činu;
- z lustrácie v Databáze súdov vyplýva, že voči odsúdenému boli na Okresnom súde Banská Bystrica v procesnom postavení povinného vedené dve exekúcie v skúšobnej dobe;
- z odpisu Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že odsúdený sa počas plynutia skúšobnej doby dopustil štyroch priestupkov, z toho dva priestupky (dňa 17.04.2022 a 18.02.2023) spáchal proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Sťažnostný súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovenia § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienene prepustenia a zistil, že súd I. stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď určil termín verejného zasadnutia, zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie a dospel k správne právnemu záveru.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život a preto mu nariadil zvyšok trestu odňatia slobody vykonať. Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona, ak podmienene prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou.

Pri rozhodovaní o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe podmienene prepustenia osvedčil alebo vykoná zvyšok trestu, súd vždy musí skúmať, či odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život alebo nie. Za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spoluzitie v bydlisku ani zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Inak povedané, vedením riadneho života má zákon na mysli taký stav, keď odsúdený nepácha nielen trestné činy, ale ani priestupky. U priestupkov spáchaných v skúšobnej dobe pritom samotný zákon rozlišuje, či spáchaný priestupok bol obdobného charakteru ako spáchaný trestný čin alebo či išlo o priestupok nesúvisiaci s trestnou činnosťou, za ktorú bol páchatel' odsúdený. V prípade obdobného priestupku stačí spravidla spáchať jeden takýto priestupok v skúšobnej dobe, aby bolo možné vysloviť, že sa odsúdená osoba neosvedčila v skúšobnej dobe.

Na základe vykonaného dokazovania okresným súdom aj krajský súd konštatuje, že odsúdený v skúšobnej dobe podmienene prepustenia (ktorá odsúdenému plynula od 17.05.2021 do 17.05.2023) nevedol riadny život, keďže počas jej plynutia sa dopustil štyroch priestupkov, pričom v dvoch prípadoch (dňa 17.04.2022 a 18.02.2023) bol priestupkovo postihnutý za priestupky proti občianskemu

spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, teda sa jedná o priestupky obdobného násilného charakteru ako trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pre ktorý bol odsúdený v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 3T/141/2020. Podľa názoru sťažnostného súdu takéto konanie odsúdeného svedčí jednoznačne o jeho ľahostajnom prístupe, keď nemal absolútne žiadnu snahu viesť riadny život v súlade s pravidlami spoločnosti počas plynutia dvojročnej skúšobnej doby podmiennečného prepustenia. Práve naopak, týmto protiprávnym konaním, ktoré je navyše obdobného charakteru, ako trestná činnosť, za ktorú bol odsúdený a podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, odsúdený vážne porušil podmienky podmiennečného prepustenia, preto správne okresný súd skonštatoval, že odsúdený v skúšobnej dobe určenej pri podmiennečnom prepustení nevedol riadny život, čo zakladá dôvod na premenu zvyšku trestu.

Inak povedané, správanie odsúdeného nasvedčuje tomu, že nevyužil šancu danú mu podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody, pretože nepreukázal, že sa chce napraviť a viesť riadny život a jeho konanie je jednoznačným potvrdením, že sa počas skúšobnej doby nezmenil, jeho správanie sa nezlepšilo a uvedené podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zjavne nevedlo k náprave odsúdeného. Je preto potrebné v jeho prípade nariadiť výkon trestu odňatia slobody, ktorý by mal účinnejšie viesť k náprave odsúdeného.

Preto pokiaľ ide o sťažnosť odsúdeného podanú prostredníctvom obhajcu, túto krajský súd považuje za nedôvodnú a to z dôvodu, že bolo preukázané, že v danom prípade odsúdený spáchal opätovne protiprávnu činnosť, pričom tejto sa odsúdený dopustil opakovane a len necelý rok potom, čo mu bol umožnený benefit v podobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. V tomto prípade odsúdený opakovaným páchaním priestupkov, a to v dvoch prípadoch aj obdobného charakteru ako trestný čin, pre ktorý bol odsúdený, dal jednoznačne najavo ľahostajný prístup k dodržiavaniu pravidiel spoločnosti, v dôsledku čoho možno bezpečne vyvodiť záver, že podmiennečné prepustenie u neho nespĺnilo svoj účel a že počas plynutia dvojročnej skúšobnej doby nevedol riadny život.

Potom podľa názoru krajského súdu nemožno prisvedčiť ani ostatným sťažnostným námietkam odsúdeného. Pokiaľ odsúdený v sťažnosti argumentoval, že sa snaží viesť riadny život, je zamestnaný, má priateľku a nechcel by sa dostať do väzenia, nakoľko by mu to len jeho proces zmeny a usporiadania života a jeho nápravy narušilo, k tomu krajský súd uvádza, že odsúdený si musel byť vedomý následkov, aké bude musieť znášať v prípade rozhodnutia o vykonaní zvyšku trestu odňatia slobody, z ktorého bol podmiennečne prepustený. Odsúdený mal možnosť svojím konaním v skúšobnej dobe preukázať, že dokáže viesť riadny život a na splnenie účelu trestu nebude potreba premeny trestu, teda sám mal možnosť ovplyvniť rozhodnutie súdu. Vedomý si následkov protiprávneho konania v skúšobnej dobe však v čase plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia odsúdený nerešpektoval právne predpisy a opätovne sa dopustil protiprávneho konania a to aj obdobného charakteru. Nie je potom od odsúdeného na mieste poukazovať na rodinnú a pracovnú situáciu a žiadať rozhodnutie o osvedčení, keď toto mohol sám svojím spávaním a konaním v skúšobnej dobe dosiahnuť. Potom aj tá skutočnosť, že odsúdený v súčasnosti (keď sa už rozhoduje o premene trestu) vedie riadny život (je zamestnaný, má priateľku a ľutuje svoje konanie) je na účely rozhodnutia o premene trestu nedostatočná. Zároveň, ak je jeho postoj a prístup k vedeniu riadneho života naozaj úprimný a zodpovedný, môže ho prezentovať a prejavíť do činov po vykonaní zvyšku trestu odňatia slobody tak, ako mu bol uložený.

V súhrne krajský súd uzatvára, že sťažnosť odsúdeného teda neobsahuje skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia. Závažnosť zistených skutočností, na ktoré poukázal tak okresný súd v napadnutom uznesení ako aj sťažnostný súd vyššie v texte, v žiadnom prípade neumožňujú vysloviť, že odsúdený sa osvedčil, práve naopak odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu zvyšku trestu. Podmiennečné prepustenie očividne nespĺnilo svoj účel a nejaví sa pre nápravu páchatelia ako dostatočné a preto neprichádza do úvahy žiadny iný postup len ten, že zvyšok trestu odňatia slobody, z ktorého bol podmiennečne prepustený, vykoná tak, ako to uviedol okresný súd v napadnutom uznesení.

Krajský súd nezistil žiadny dôvod pre zmenu napadnutého uznesenia v prospech odsúdeného, preto o jeho sťažnosti rozhodol tak, že ju zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.